

A2 – Trosečníci

Nápověda: *Pamatujete, jak šla Maruška v zimě pro jahody?*

V textu jsou ukryté názvy všech dvanácti měsíců. Když správně doplníte i listopad, vyjde vám hledané heslo **STOPA**.

Už druhý týden si Walton a já klestíme cestu pralesem. Takhle **le denně** ujdeme stěží deset kilometrů. Jedlé rostliny tu prakticky nejsou, samý oc**ún**, orlíček a podobné jedovaté sajrajty. A pak spousta kytek, které nikdo z nás nedokáže poznat do**bře**. Z encyklopedických znalostí jsem vždycky pohořel.

Večer jsme našli místo k utáboření. Příjemný kout chráněný vysokými stromy, odkud nebylo daleko pro vo**du**. Benzínovým zapalovačem jsme naštěstí dokázali zapálit i vlhké dřevo. Než se setmělo, šel jsem se projít a studovat místní květenu. Začalo se již šeřit, když mě spatřili. Domorodci, pomalovaní od hlavy až k patě **červenou** hlinkou. Najednou jich bylo všude jako much.

„Co tu pohledáváš, **červe** nechutný?!“ zaduněl hlas starého náčelníka.

Neměli jsme u sebe žádné zbraně, ba ani nůž. Místo něho jsme používali jen starý rezavý **srp**. Energicky jsem se jím rozmáchl, ale moc jsem je tím nezastrašil. Walton však dostal nápad. Měl v batohu potápečskou hořčíkovou světlici. Přiložil ji k ohni a její intenzivně **zářící** světlo udělalo na ty divochy překvapivý dojem.

„Necháte nás projít?“ zeptal se a snažil se, aby jeho hlas zněl velitelsky.

„Jsi-li přítel, znáš posvátné slovo.“ odpověděl náčelník tvrdě.

Walton se obrátil na mě: „Co to má znamenat? Tímhle je moc dlouho nezadržím, světlice ho**ří jen** čtvrt hodiny!“

„Hele, pamatuješ si přece, že zdejší domorodci mají posvátná hesla, kterými se prokazují. Jedno z nich nám ještě na brífingu před odletem říkali.“

„**STOPA**“

„**Dívej** se, buď ho řeknem a pak nás třeba nechaj na pokoji, nebo budeme mlčet a pak jsme v řiti. Zkusil bych ho. Jsi **pro**?“

„**Si** nechutně drzej, ale asi jiná možnost nebude.“

A tak jsme jim ho řekli.